

posudek oponenta

Žaneta Vostrá se rozhodla ve své práci zabývat terminologií nového občanského zákoníku a možnostmi jejího ekvivalentního vyjádření ve francouzštině. Pro potřeby své práce si vybrala oblast úpravy fyzických osob. Práci rozdělila na dvě hlavní části – v části teoretické se věnuje odbornému funkčnímu stylu obecně a poté podrobněji právnímu jazyku, a dále pojednává o otázkách právního překladu. Teoretickou část uzavírá kapitola popisující a porovnávající český a francouzský občanský zákoník. V části praktické rozebírá autorka vybrané klíčové termíny zvolené oblasti občanského zákoníku a hledá možné francouzské ekvivalenty. Na závěr zařazuje dvojjazyčný glosář, resumé ve francouzštině a přílohu obsahující podrobnější informace o vývoji českého a francouzského zákoníku.

Práce má přehlednou strukturu a funkční rozvržení jednotlivých částí a kapitol. Odborný funkční styl je představen stručně a výčet jeho charakteristických rysů je poněkud útržkovitý, nekompletní. Pasivní konstrukce (*být projeven*) myslím nemůže být považována za příklad multiverbizace (kap. 1.1.2 na s. 13). Právní jazyk je charakterizován mnohem podrobněji a systematičtěji, za pomoci relevantních odborných zdrojů. Charakteristika je výstižná (až na trochu nesoudržnou kapitolu 2.4), pouze bych upozornila na zjevně neujasněné autorčino chápání pojmu stylová rovina (považuje ji za jednu z rovin jazykového systému stejně jako rovinu lexikální a syntaktickou – viz s. 12 a 20). Těž zaměňuje pojmy stylistika a styl (s. 20).

Praktická část práce je věnována dvěma desítkám klíčových pojmů českého občanského zákoníku z oblasti úpravy fyzických osob a úvahám o možných francouzských ekvivalentech příslušných termínů. Autorka vychází z obou příslušných občanských zákoníků, používá slovníkové příručky a doplňkově také nahlíží do občanského zákoníku quebeckého. V případě každého z českých termínů se snaží nejprve nalézt slovníkový ekvivalent a zvážit jeho vhodnost. Pokud žádný z použitých slovníků ekvivalent nenabízí, hledá jej ve francouzském občanském zákoníku či jej navrhuje samostatně, vždy na základě pečlivé úvahy. Tato část práce je nejpůvodnější a také nejpřínosnější. Jedinou výhradu lze mít k navrhovanému ekvivalentu českého termínu *nakládání s částmi lidského těla*: autorkou navrhovaný kalk *le traitement avec des parties du corps humain* přejímá doslovně i předložkovou vazbu, která ve francouzštině působí neústrojně (předložka *avec*).

Bakalářská práce Žanety Vostřé naplňuje stanovené cíle, autorka v ní prokazuje schopnost práce s primárními i sekundárními zdroji, schopnost praktické aplikace teoretických poznatků, analýzy, argumentace. Používá relevantní prameny, které také většinou řádně cituje, ale v několika případech přesný odkaz na citovaný zdroj chybí – s. 16 (Holländer), s. 31 (Šabršula), s. 34 (Žváček), kde nejsou uvedena čísla stránek. Z formálního hlediska práce splňuje požadavky kladené na tento typ prací, pouze požadavek jazykové správnosti se nepodařilo zcela dodržet, v práci je řada interpunkčních chyb, ať už jde o chybějící povinné čárky nebo naopak čárky nadbytečné.

Doporučuji předkládanou bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

České Budějovice 5. 6. 2014

K. Drsková
Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.